

58 cinema

FAQout
29/05 - 04/06/08

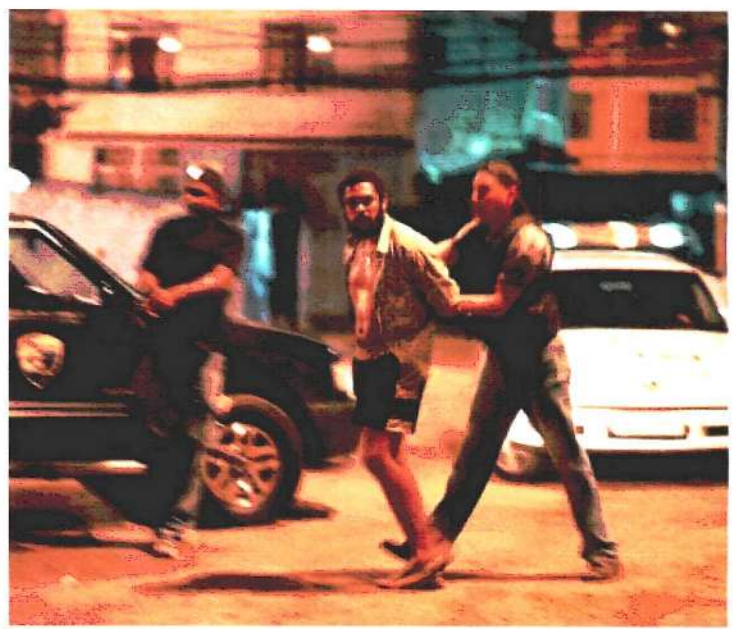
- Αδιάφορο ●●●●●●
Μέτριο ●●●●●●
Καλό ●●●●●●
Πολύ καλό ●●●●●●
Αριστουργήμα ●●●●●●

THE MARINAEΣ ΤΣΙΚΛΗΤΗΡΑ

Η πόλη των ανθρώπων

●●●●●
CITY OF MEN / Σκηνοθεσία: Πάολο Μορέλι / Πρωταγωνιστούν: Ντάρλαν Κούιχα, Ντάγκλας Σάββα
Διανομή: Odeon

«Η πόλη του Θεού» του Φερνάντο Μείρεγες –ο οποίος άνοιξε το Φεστιβάλ Καννών με το φετινό του «Blindness»– είχε αποσπάσει διθυράμβους το 2002. Η ιστορία, που ξετυλιγόταν στις φτωχογειτονιές του Ρίο, μετακόμισε λίγο μετά στη βραζιλιάνικη μικρή οθόνη. Στη διάρκεια της τηλεοπτικής σειράς, οι πιτσιρικάδες ήρωες μεγάλωσαν αρκετά ώστε να επιστρέψουν στον κινηματογράφο. Τώρα σκηνοθετεί ο Πάολο Μορέλι, ενώ ο Μείρεγες επιβλέπει από το πόστο του συμπαραγωγού. «Η πόλη των ανθρώπων», λοιπόν, βρίσκει τον Εϊς και τον Γουάλας στα 18 τους, στο κέντρο μιας κοινωνίας όπου εξακολουθεί να κυριαρχεί η βία. Κανένας από τους δύο δεν γνωρίζει τον πατέρα του. Ο Εϊς παλεύει να ανταποκριθεί στην ευθύνη της πατρότητας που έχει έρθει στη ζωή του υπερβολικά νωρίς. Ο Γουάλας θέλει να βρει τον πατέρα του επειδή χρειάζεται την υπογραφή του. Όταν, όμως, το ντουέτο ανακαλύπτει τον Χεράλντο, έναν πρώην φυλακισμένο δολοφόνο, εκείνος αρνείται να αντιμετωπίσει τον άγνωστο γιο του. Ο Γουάλας επιμένει. Και ο Χεράλντο, αργά αλλά σταθερά, αρχίζει να διακρίνει στον νεαρό κομμάτι από τον εαυτό του. Υπάρχουν κι άλλα: η ανάγκη του μικροπαντρεμένου Εϊς να εξερευνηθεί τις σεξουαλικές του δυνατότητες. Ο αιώνιος πόλεμος των συμμοριών. Ένα μυστικό που απειλεί να διαρρήξει τον σύνδεσμο μεταξύ των δύο αγοριών. Ένα παιδί που σώζεται, ένα άλλο που πεθαίνει. Προφανώς, η σύγκριση μεταξύ των δύο ταινιών είναι αναπόφευκτη, ειδικά για το δυτικό κοινό που δεν παρακολούθησε τη σειρά. Η βία που πλημμύρισε την «Πόλη του Θεού» έχει καταλαγιάσει. Η ατμοσφαιρική «Πόλη των ανθρώπων» διαθέτει πιο «οικονομική» ματιά. Ασχολείται τρυφερά με πατερόδες και γιους και με την αντοχή της φιλίας. Όπως λέει και ο τίτλος, εστιάζει στον άνθρωπο. Ο Θεός βλέπει ακόμα από ψηλά, αλλά τώρα ισχύει το «συν Αθηνά και χείρα κίνει». Που σημαίνει πως η ζωή στις φαβέλες συνεχίζει τον επώδυνο δρόμο της – αλλά το μονοπάτι του καθενός είναι επιλογή του.

Αν δείτε την ταινία «Η πόλη των ανθρώπων», γράψτε μας τη γνώμη σας στο faq@faqpress.gr

Shine a light

●●●●●
Σκηνοθεσία: Μάρτιν Σκορσέζε
Διανομή: Village

Ο Μάρτιν Σκορσέζε σχεδίασε προσεκτικά τα βήματα της συναυλίας των Rolling Stones, που έγινε το 2006 στο νεοδωρικό Beacon Theater: πού θα στήθούν οι καλλιτέχνες, πότε θα κινηθούν, πού θα πάνε. Το ερώτημα ήταν αν ο Μικ Τζάγκερ θα ακολουθούσε το πρόγραμμα του σκηνοθέτη. Αλλά, ακόμα κι αν δεν το έκανε, ο Μάρτιν θα τον συγχωρούσε. Στο κάτω κάτω, όπως ομολόγησε, τα τραγούδια των Rolling Stones τον ενέπνευσαν για αριστουργήματα όπως οι «Κακόφημοι δρόμοι», το «Οργισμένο είδωλο» και τα «Καλά παιδιά». Έχουμε, λοιπόν, το ντοκιμαντέρ του κορυφαίου αμερικανού σκηνοθέτη για το κορυφαίο συγκρότημα όλων των εποχών. Γιατί –μας αρέσουν, δεν μας αρέσουν– οι Stones κοντεύουν μισό αιώνα πορεία κι αυτό λέει πολλά για τη σχέση μεταξύ τους με το κοινό, με τη σκηνή. Αλλά και με την κάμερα: παρακολουθήστε την άνεση με την οποία ο Τζάγκερ υποδέχεται τον εαυτό του. Και σημειώστε την άρτια δουλειά των 18 καμεραμάν που αιχμαλώτισαν τη ροκ ποίηση σε όλο της το μεγαλείο.

Η νύχτα και η πόλη

●●●●●
NIGHT AND THE CITY / Σκηνοθεσία: Ζιλ Ντασέν
Πρωταγωνιστούν: Ρίτσαρντ Γούντμαρκ, Τζον Τίρνι, Γκούλγια Γουίδερς, Χιου Μάρλοου / Διανομή: Seven Films

Ο μακαρθισμός, που κατέστρεψε πολλές καριέρες στην Αμερική των 50s, είχε ξεκινήσει το 1949. Ο Ζιλ Ντασέν ανήκε ήδη στη μαύρη λίστα και προκειμένου να αποφευχθούν προβλήματα, ο No 1 του στούντιο της 20th Century Fox, Ντάρλι Φ. Ζάνουκ, τον έστειλε στο Λονδίνο. Αποστολή του ήταν η ταινία «Η νύχτα και η πόλη». Ο Ντασέν όντως απολύθηκε, αλλά την επόμενη χρονιά κατόρθωσε να παραδώσει ένα από τα κλασικότερα φιλμ νουάρ στην ιστορία του σινεμά. Με ασπρόμαυρη, εξαιρετιστική αισθητική φωτογραφία, ο σκηνοθέτης παρακολουθεί τον ήρωά του, έναν μικροκακοποιό που φιλοδοξεί να γίνει «κάποιος», να κινείται σ' ένα εφιαλτικό, σκοτεινό Λονδίνο, όπου η προδοσία παραμονεύει και τα όνειρα απειλούνται ανά πάσα στιγμή να θρυμματιστούν. Η ταινία –θεωρείται το αριστούργημα του Ντασέν– αποτελεί μέρος του αφιερώματος της Seven Films σε έναν σπουδαίο σκηνοθέτη που «αγάπησε το φιλμ νουάρ, τη Μελίνα και την Ελλάδα».

Στιγμιότυπα θανάτου

●●●●●
SHUTTER / Σκηνοθεσία: Μασαγκούκι Οσιόι
Πρωταγωνιστούν: Τζόσουα Τζάκσον, Ρέιτσελ Τέλορ, Ντέιβιντ Ντένμαν / Διανομή: Odeon

Από την εποχή που ανακαλύφθηκε η τέχνη της φωτογραφίας, οι 19ο αιώνα, οι ανήσυχτοι νεκροί έχουν βρει τον ιδανικό τρόπο για να επικοινωνήσουν με τους ζωντανούς στήνοντας για πόδα δίπλα τους και εμφανίζονται αργότερα, στο τυπωμένο χαρτί, σαν κουνημένες δυσούινες φιγούρες. Μια παρόμοια εμπειρία έχει και το νιόπαντρο ζευγάρι της ταινίας, το οποίο ταξιδεύει στο Τόκιο (καθότι ο σκηνοθέτης είναι Ιάπωνας και παίζει εντός έδρας). Στην αρχή των διακοπών τους, λοιπόν, χτυπούν μια γυναίκα με το αμάξι. Όμως το πτώμα... εξαφανίζεται. «Βρε, μπας και ήταν ιδέα μας» λέει ο φωτογράφος Μπεν, ο οποίος δεν πιστεύει στα πνεύματα προς το παρόν. Αυτό θα αλλάξει σύντομα, όταν το φάντασμα θα στοιχειώσει τις πολารόνι του και θα προσπαθήσει να τον πνίξει – την ίδια στιγμή που η σύζυγος Τζέν παλεύει μί' ένα «ζωηρό» σεντόνι. Η κάμερα κινείται στα σκοτάδια με ηχητική υπόκρουση δέχνη τρομακτικές κραυγές, πειστικότερες πάντως από τις ερμηνείες. Πρόκειται για ριμίκι ταϊβανέζικου φιλμ τρόμου. Του σωρού.

ΣΤΗ ΡΟΔΟ

«Πράσινο» σινεμά

Ένα φεστιβάλ που απογειώθηκε χάρη στις καθαρά οικολογικές του ανησυχίες, αλλά δεν έμεινε αποκλειστικά σ' αυτές. Στη μεγάλη οθόνη του καταπληκτικού δημοτικού κινηματογράφου της πόλης της Ρόδου –υπάρχει ο ρομαντικός θερινός αλλά και η διπλανή, κλειστή αίθουσα– γλιστρούν πρόσωπα και εικόνες που προβάλλουν όσα όμορφα αφορούν τον πλανήτη και τους κατοίκους του, αλλά και όσα τους προβληματίζουν. Ντοκιμαντέρ απ' όλο τον κόσμο, φυσικά και από τη χώρα μας, προσθέτουν ένα λιθαράκι γνώσης στους θεατές που νοιάζονται για όσα τους περιβάλλουν. Το Ecofilms –Δεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου + Εικαστικών Τεχνών Ρόδου κάνει το καλύτερο δυνατόν, γι' αυτό κι έχει αγαλιαστεί και από τις αρχές και τους κατοίκους του νησιού και από τους πιστούς επισκέπτες του. Φέτος, και πάλι υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση της σκηνοθέτριας Λουκίας Ρικάκη, θα διεξαχθεί από τις 24 μέχρι τις 29 Ιουνίου. Το FAQ θα επανέλθει στο θέμα. Εσείς ετοιμάστε τις βαλίτσες σας. Για περισσότερες πληροφορίες, www.ecofilms.gr.